

Psychoanaliza i neurobiologia: dialog czy dwa monologi?

Psychoanalysis and neurobiology: a dialogue or two monologues?

DOV R. ALEKSANDROWICZ, MD

STRESZCZENIE

Freud porzucił próbę stworzenia neurologicznej teorii umysłu i sformułował teorię wyłącznie psychologiczną, opartą na introspekcji i skojarzeniach w czasie terapii. Wierzył, że będzie możliwość związania psychoanalizy z biologią, jak to wynika z jego teorii popędów. Dzisiejsza neurobiologia umożliwia badanie tego związku. Musimy jednak wziąć pod uwagę, że większości postulatów psychoanalizy nie można zaprzeczyć metodami naukowymi i dlatego nie można oczekiwać od neurobiologii, żeby dała odpowiedź na pytanie „czy Freud miał rację, czy nie?”. Neurobiologia może jednak wzbogacić nasze spojrzenie na życie psychiczne. Z drugiej strony neurobiologia znajduje w psychoanalitycznej teorii uczuć i motywacji wiele możliwości formułowania hipotez nadających się do zbadania.

SUMMARY

Having abandoned the attempt to create a neurological theory of the mind Freud proceeded to formulate a purely psychological theory, based on introspection and free associations. He never totally abandoned the hope that psychoanalysis will be integrated with biology, as demonstrated by his theory of drives. Modern neuroscience opens the possibility to re-examine the relationship between psychoanalysis and biology, provided we recognize that most psychoanalytic postulates cannot be disproved ("falsified") by scientific methods and therefore neurobiology cannot "prove that Freud was right" (or wrong). Neurobiology can enrich our understanding of the mind from another point of view and it can be inspired by psychoanalytical insights to formulate testable scientific hypotheses in the field of emotions and motivation.